

Guðrið og Doru eru vígd, men tey nýðast at brúka nógvar krefjur við at skriva brøv, ringja o.s.v. fyri at fáa loyvi at búgva saman í framtíðini sum maður og kona. Hann er flóttafólk úr Rumenia, og vandi er fyri at hann verður útvisstur. Men hvagar skal hann so fara? Og hvat so við Guðrið, sum nú er við barn, og sum vil verða búgvandi í Føroyum?

Eingin lóg kann okkum sundurskilja

Guðrið og Doru eru vígd, men nú bera tey ótta fyri, at hann — sum er flóttafólk — verður vístur av landinum, og tað vilja tey gera alt fyri, ikki skal henda

8. september vórðu tey bæði vígd, og nú er Guðrið við barn. Tað skuldi verið ein eydnurík familja, men vandi er fyri, at maðurin verður vístur av landinum, tí hann er flóttafólk úttan uppihaldsloyvi í danska ríkinum.

- Vit uppliva tað sum, myndugleikarnir halda, vit bara hava gift okkum, fyri at hann skal sleppa at búgva her. Men vit eru so góð við hvørtannað, at vit vilja gera alt fyri, ikki at verða skild sundur, siga tey bæði.

EIN LONG SØGA

Hetta er ein nokkso sjáldsom søga, og vit nýðast nógvar ár aftur fyri at byrja hana.

Doru Radulescu, sum er 35 ára gamal, býði í Ru-

menia.

Longu sum studentaskúlanæmingur kom hann í andstöðu til samfelagsskipanina. Hann flýddi til Jugoslavia, men varð tikin beinanvegin og settur í politiskt fongsul í triggjar mánaðar. Harafturat skuldi hann arbeiða í eitt ár og melda seg hvønn dag. Tað var treytin fyri at sleppa aftur í skúlan. Hetta var í 1972.

12 ár seinni flýddi Doru aftur av landinum. Tað var av politiskum orsøkum, og tí hann ikki longur slapp at arbeiða sum tekníkari á kjarnorkuverki, sum hann var útbúgvinn til. Men hann varð aftur handtikin í Jugoslavia, sendur aftur til Rumenia, har hann fekk eitt ár og triggjar mánaðar fongsulsrevsing. Hann misti eisini øll vanlig rættindi.

FLÝDDI AFTUR

Í 1987 flýddi hann einaferð enn, og aftur varð hann tikin í Jugoslavia og settur fastur. Men niggju dagar seinni eydnaðist honum at flýggja úr jugoslaviska fongslinum og kom til Vesturtýsklands, har hann fekk fyribils uppihaldsloyvi og arbeiðsloyvi. Endaligt uppihaldsloyvi kundi hann ikki fáa.

Meðan hann var í Vesturtýsklandi royndi hann at sleppa til Australia, lógliga. Men tann umsóknin varð havnað. Í vár snikti hann seg so til Spania, tí hann hevði frætt, at haðani var lættari at sleppa til Australia. Hann søkti, men fekk ongan tálum.

Knappliga hendi nakað heilt annað: Hann hitti Guðrið, sum á fjakkaraferð

síni var komin til Barcelona. Hetta var í mai mánaði í ár. Tey bæði blivu beinanvegin so góð, at tey avgjördu at giftast. Men hvat? Hann hevði ongan statsborgararétt.

FRÆGAST HER?

Frægast mundi vera at fara til Danmarkar, hildu tey, og hvør sær steyndu tey norðuryvir. Hann mátti ferðast ólógliga yvir um landamørk.

Tá tey bæði tvey vóru komin til Keypmannahavnar, fóru tey beinanvegin í felag til lögregluna at siga frá sínum ætlunum.

- Har søgdu vit fyrri einastu ferð eitt sindur ósatt. Vit søgdu, at vit høvdu hitst í Fraklandi, tí vit bóru ótta fyri, at lögreglan kundi finna uppá at senda

hann aftur til Spania, sigur Guðrið.

Men sama gjörði. Eitt korter eftir, at tey vóru komin inn á politistøðina, varð Doru settur fastur. Guðrið fekk einki at vita, varð bara speirikin.

SETTUR FASTUR

Doru sigur, at hann hevði pappír við sær, sum prógvaðu, hvør hann var. Men hesi pappír góðtók lögreglan ikki. Eitt av hesum pappírnum varð eisini tikið frá honum. Doru varð dómdu at sita 30 dagar í fongsli, avbyrgdur, og slapp ikki at seta seg í samband við nakran. Men sjei dagar seinni varð hann sendur til Vesturtýsklands, úttan nakra frágreiðing og úttan at sleppa at seta seg í samband við Guðrið, sum frá sær sjálvari royndi at finna fram til, hvat hent var manninum.

- Í tveir dagar sat eg í varðhaldi hjá vesturtýsku lögregluni, sum fekk alla mína søgu. Lögreglan kundi vátta, at eg áður hevði búð í Vesturtýsklandi, og at eg aldrin hevði forbrotið meg upp á nakran máta. Eg varð so latin leysur, fekk eitt stað at búgva fyribils, og lögreglan hjálpti mær við at fáa samband við Guðrið aftur, sum beinanvegin kom til mín, sigur Doru.

Lögreglan í Flensburg var sera beinasom móti teimum báðum, og Doru fekk pass. Rumenskt pass hevur hann ongan tíð havt.

Doru søkti síðan um innfaraloyvi til Føroya fyri at giftast við Guðrið, men seks vikur seinni fekk hann at vita, at umsóknin var havnað.

ÓLÓGLIGA TIL FØROYA

- Tá avgjörði eg at fara til Føroya, tí nakrar dagar seinni varð seinasta ferðin við skipi til Føroya, sigur Doru.

Sum skilst er ikki lætt at koma um landamørk úttan loyvi, men Doru var sinnaður at fáa viðurskipti síni í lagi.

Doru kom so higgar ólógliga. Úttan uppihaldsloyvi kundu tey bæði ikki giftast alment, og tí søktu tey og fingi loyvi frá Ríkisumboðsmanninum til at giftast, úttan at lýst varð fyrri teimum fyrst. Tey fóru beinleiðis til kirkjuna, og 8. september vórðu tey vígd.

Eftir tað hevur hann søkt danska lögmláráðið um upphalds- og arbeiðsloyvi í Føroyum. Svar er ikki komið, men tey hava fingið fræni av, at svarið verður nei.

